

ΕΛΕΥΘΕΡΟ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Μέσα στη νύχτα και στα χιόνια,
—νύχτα και γύρω μας κι έντός μας—
πολύ παλιά ήτανε τὰ χρόνια
πού, σὰν πουλάκι μὲς στὰ κλάνια,
γεννήθηκε ὁ μικρὸς Χριστὸς μας.

Μιά φάτνη στρώμα τοῦ ἔχει στρώσει
στὸ λίγο της ξερὸ χορτάρι.
Καὶ μὲς στὴ φτώχεια του τὴν τόση,
τὸ Ἴστρο ἦρθε μόνο νὰ προδώση
τὴ θεϊκιά του οὐράνια χάρη.

Τὸ εἶδαν τὸ Ἴστέρι ὅσοι ἀγρυπνοῦσαν!
Κι οἱ Ἴγγέλοι, μὲ ἀργατιῆς καὶ στάνες
δοξολογίες ἀχολογοῦσαν,
ἐνῶ τῶν οὐρανῶν χτυποῦσαν
οἱ ἀμέτρητες χρυσῆς καμπάνες!

Ἴναγαλλιᾶζουν, λές, κι οἱ τάφοι.
Λάμπουν ἀσήμια τὰ πελάγη.
Καί, κατὰ ποῦ ἡ Γραφή τὸ γράφει,
σμύρνα, λιβάνι καὶ χρυσάφι,
δῶρα τοῦ φέρνουν οἱ τρεῖς Μάγοι.

Κι ἔτσι μιὰ νύχτα τοῦ χειμῶνα,
γυμνὸ στὴ λύσσα τῶν βοριάδων,
ὁ κόσμος, πέφτοντας στὸ γόνα,
τὸν προσκυνάει, χωρὶς κορόνα,
τὸ Βασιλιά τῶν βασιλιάδων.

ΑΘ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

